

Je dois		Musím	
Il faut		Je nutno	
J'ose	lui écrire.	Troufám si	mu (jí) napsat.
J'hésite à		Váhám	
J'espère		Doufám, že mu (jí) napíšu.	

- f) Výjimkou jsou slovesa smyslového vnímání: **voir, regarder, entendre, écouter, sentir** a slovesa **faire, laisser, envoyer**, která tvoří s následujícím infinitivem ucelené slovní spojení. Předmětná osobní zájmena se kladou před toto celé slovní spojení, nikoli až před infinitiv:

Je les	vois regarde entends sens	venir.	Vidím, Divám se, Slyším, Cítím,	jak (že) přicházejí.
Il nous	fait laisse envoie	travailler.	Nutí nás do práce. Nechává nás pracovat. Posílá nás pracovat.	

Ve složených tvarech sloves smyslového vnímání:

Je les avais entendus venir. *Uslyšel jsem je přicházet.*

Avšak nejde-li o slovesa vnímání:

J'ai voulu lui écrire. *Chtěl jsem mu (jí) napsat.*

Il a fallu lui écrire. *Bylo nutno mu (jí) napsat.*

- g) V rozkazovacím způsobu:

(1) je-li osobní zájmeno předmětem infinitivu, klade se před tento infinitiv jako v oznamovacím způsobu:

Venez me voir. *Přijďte mě navštívit.*

N'allez pas les voir. *Nechodte k nim (na návštěvu).*

(2) jde-li o kladný tvar slovesa vnímání nebo **faire, laisser, envoyer**, osobní zájmeno se k tomuto slovesnému tvaru připojuje spojovníkem:

Laissez-le passer. *Nechte ho projít. Pusíte ho.*

Faites-moi voir cela. *Ukažte mi to.*

(3) v záporu stojí nepřízvučné osobní zájmeno před těmito slovesy:

Ne le laissez pas passer. *Nepouštějte ho.*

Ne me faites pas voir cela. *Neukazujte mi to.*

- h) Jestliže se setkají u slovesa dva zájmenné předměty, z nichž první se týká 1. nebo 2. osoby, jejich pořadí je stejné jako v češtině, předmět nepřímý se klade na první místo a předmět přímý za něj, a to těsně před slovesný tvar; stejně tomu je, jestliže prvním předmětem je zájmeno zvrátané. Např.:

Il	me	le dit.	Říká	mi	to.
	te			ti	
	se			si	
	nous			nám	
	vous			vám	

Il me l'a dit. *Řekl mi to.*

Il se l'est dit. *Řekl si to.*

Il te la prête. *Půjčuje ti ji.*

Il ne nous les donne pas. *Nedává nám je.*

Ne me le dis pas. *Neříkej mi to.*

Ne me la rappelez pas. *Nepřipomínejte mi ji.*

Ne nous les donnez pas. *Nedávejte nám je.*

Avšak setkají-li se dvě zájmena 3. osoby (s výjimkou zvrátých zájmen), předmět přímý předchází před nepřímým:

Il le lui dit. *Říká mu (jí) to.*

Il la lui rappelle. *Připomíná mu ji.*

Il ne les lui a pas donnés. *Nedal mu (jí) je.*

Je le lui ai demandé. *Zeptal jsem se ho (jí) na to.*

Vous les leur expliquez. *Vysvětľujete jim je.*

Ne le lui dites pas. *Neříkejte mu (jí) to.*

Ne les leur donne pas. *Nedávej jim je.*

- ch) V kladném rozkazovacím způsobu platí pro všechna osobní zájmena předmětná opačné pořadí než v češtině, např.:

Dis-le-moi. *Řekni mi to.*

Donnez-la-nous. *Dejte nám ji.*

Montrez-les-lui. *Ukažte mu je.*

Représentez-le-vous. *Představte si ho (to).*

Pozn. V kladném rozk. způsobu se někdy vyskytuje obrácené pořadí předmětných osobních zájmen, např.: *Tenez-vous-le pour dit. Zapište si to za uši.*